

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 026877 20 U
Dana, 19.03.2021. godine

Okružni sud u Banja Luci, po sudiji Đurić Milici kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje Malešević Vesne kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ Banja Luka, Ulica Gajeva broj 2 (u daljem tekstu: tužilac) radi poništenja rješenja broj: 01-7807-2/20 od 24.06.2020. godine JZU „Univerzitetski klinički centar Republike Srpske“, Ulica Dvanaest beba bb (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu odobravanja pristupa informacijama, u izvršenju presude Okružnog suda u Banja Luci broj: 11 0 U 024411 19 U od 19.05.2020. godine, donio je dana 19.03.2021. godine, sljedeću

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM, sve u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca broj: 02-97 R (450) od 26.11.2018. godine, te je utvrđen izuzetak od objavljivanja informacija u smislu člana 7 Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 20/01), s obzirom da zahtjev za pristup informacijama tužioca, uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, izabranog ponuđača zahtjevom za informaciju broj: 02-97 R (414) označene javne nabavke.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac pobija doneseni akt zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primjene materijalnog prava, kako to proizlazi iz navoda tužbe. U tužbi ističe da je javni organ, na osnovu izjašnjenja treće strane, zaključio kako ne treba objaviti tražene informacije, ne provodeći proceduru ispitivanja javnog interesa iz člana 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama, koju je obavezan da sprovede, već daje prednost izjašnjenju treće strane. Nadalje navodi da javni organ ne može dati prednost izjašnjenju treće strane, bez ikakvog obrazlaganja zašto javnost ne bi trebalo da zna ugovorne obaveze između potpisnika traženog ugovora. Tuženi se čak i ne trudi da obrazloži na koji način bi se objavljivanjem traženih informacija nanijela šteta izabranom ponuđaču u nekim budućim postupcima javnih nabavki, zaboravljajući pri tom da je i on ravnopravan učesnik u postupku sa trećom stranom i da iza njega stoji zainteresovana javnost. Tužilac ističe da je od javnog organa tražio javne informacije koje se odnose na korištenje javnih sredstava i trošenje javnog novca, te da nije tražio nikakve povjerljive informacije komercijalne prirode, niti da mu se otkriju načini rada, tehnologija, intelektualna softverska rješenja ili bilo kakve slične informacije koje bi mogle naškoditi poslovanju treće strane ili tuženog, već je traženo da se javnosti objelodane uslovi pod kojima je javni

organ zaključio posao u ime svih građana koji taj posao plaćaju. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeni akt, te tuženog obaveže na snošenje troškova upravnog spora koji se odnose na sudske takse.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem navodi da su navodi tužbe netačni i neutemeljeni. Naime, tužilac se dana 06.09.2018. godine obratio tuženom sa zahtjevom za informaciju, u cilju dostavljanja dokumentacije koja se odnosi na postupak javne nabavke Tender broj: 01-1608-1/18 od 06.02.2018. godine, radi nabavke usluga implementacije sistema za konsolidaciju poslovne štampe za potrebe tuženog, za koju je na Portalu javnih nabavki objavljeno obavještenje o javnoj nabavci broj: 1255-1-2-509-3-174/18. Kako se u konkretnom slučaju, u skladu sa članom 7 Zakona o pristupu informacijama Republike Srpske, radilo o informacijama koje uključuju povjerljive komercijalne interese treće strane, učesnika u postupku javne nabavke, tuženi je putem zahtjeva od 21.01.2019. godine zatražio izjašnjenje od treće strane, izabranog ponuđača „PROINTER ITSS“ d.o.o. Banja Luka. U odgovoru na zahtjev tuženog, izabrani ponuđač „PROINTER ITSS“ d.o.o. Banja Luka se izjasnio da nije saglasan da se tražene informacije otkrivaju licima koja ni na koji način nisu učestvovala u predmetnom postupku javne nabavke, jer bi to moglo prouzrokovati negativne posljedice na njihovo buduće poslovanje, naročito u odnosima sa poslovnim partnerima. Tražene informacije za tog ponuđača predstavljaju poslovnu tajnu, te bi njihovo otkrivanje moglo prouzrokovati štetu i ugroziti njihove komercijalne interese, s obzirom da te informacije imaju određenu ekonomsku vrijednost, zato što nisu opštepoznate, niti lako dostupne trećim licima. Svako suprotno postupanje bi ugrozilo komercijalne interese tog poslovnog subjekta i dovelo istog u nepovoljan položaj u postupcima javne konkurencije. Oспорava navode tužbe da izabrani ponuđač nije obrazložio štetu koja bi proistekla objavljivanjem informacija. Naime, treća strana je ukazala, a tuženi prihvatio, važnost za njeno poslovanje upravo povjerljivosti u poslovnim odnosima, uz isticanje potrebe sprečavanja dostupnosti povjerljivih podataka i informacija iz poslovnih odnosa, radi sprečavanja mogućih zloupotreba od strane drugih poslovnih subjekata. Iz navedenih razloga tuženi nije mogao udovoljiti zahtjevu tužioca za dostavljanje traženih informacija.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor na tužbu, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je tužilac dana 06.09.2018. godine podnio zahtjev za dostavu informacija koje su pod kontrolom tuženog i to kopije: odluke o imenovanju komisije za javne nabavke, izjave o sukobu interesa članova komisije za javne nabavke, zapisnika sa javnog otvaranja ponude, izvještaja o ocjeni pristiglih ponuda, odluke o dodjeli ugovora, ugovora o predmetnoj nabavci (potpisan) i izvještaja o postupku nabavke i realizacije ugovora za postupak javne nabavke Tender broj: 01-1608-1/18 od 06.02.2018. godine radi nabavke usluga implementacije sistema za konsolidaciju poslovne štampe za potrebe UKC Republike Srpske, za koju je objavljeno obavještenja o javnoj nabavci broj: 1255-1-2-509-3-174/18 na Portalu javnih nabavki. Dopisom broj: 02-97 R (435) od 17.10.2018. godine tužilac je urgirao dostavu informacija po zahtjevu od 06.09.2018. godine,

nakon čega je dana 26.11.2018. godine izjavio žalbu zbog „ćutanja uprave“ pod brojem: 01-97 R (450). Kako tuženi nije donio odluku po žalbi, to je tužilac dana 26.03.2019. godine podnio tužbu ovom sudu zbog „ćutanja uprave“, koja je presudom ovog suda broj: 11 0 U 024411 19 od 19.05.2018. godine uvažena, te tuženom naloženo da donese odluku po žalbi tužioca izjavljenoj zbog „ćutanja uprave“, a povodom zahtjeva tužioca za dostavljanje informacija koje se odnose na nabavku usluga implementacije sistema za konsolidaciju poslovne štampe za potrebe tuženog, po raspisanom Tenderu broj: 01-1608-1/18 od 06.02.2018. godine. Dopisom od 21.01.2019. godine tuženi je od izabranog ponuđača „PROINTER ITSS“ d.o.o. Banja Luka zatražio da se izjasni o tome da li postoje povjerljivi komercijalni interesi treće strane u smislu odredbe člana 7 Zakona o slobodi pristupa informacijama. Dopisom od 28.01.2019. godine izabrani ponuđač „PROINTER ITSS“ d.o.o. Banja Luka, dostavio je svoje izjašnjenje tuženom. Zahtjevom od 05.02.2019. godine tužilac je ponovo tražio donošenje odluke po žalbi od 26.11.2018. godine, nakon čega je tuženi donio osporeni akt. U obrazloženju osporenog akta izlaže se tok postupka, te navodi da se izabrani ponuđač „PROINTER ITSS“ d.o.o. Banja Luka izjasnio da nije saglasan da se tražene informacije otkrivaju licima koja ni na koji način nisu učestvovala u predmetnom postupku javne nabavke, jer bi to moglo prouzrokovati negativne posljedice na njihovo buduće poslovanje, naročito u odnosima sa poslovnim partnerima. Tražene informacije za tog ponuđača predstavljaju poslovnu tajnu, te bi njihovo otkrivanje moglo prouzrokovati štetu i ugroziti njihove komercijalne interese, s obzirom da te informacije imaju određenu ekonomsku vrijednost, zato što nisu opštepoznate, niti lako dostupne trećim licima. Svako suprotno postupanje bi ugrozilo komercijalne interese tog poslovnog subjekta i dovelo istog u nepovoljan položaj u postupcima javne konkurencije. Cijeneći svaku korist i štetu u slučaju dostavljanja, odnosno nedostavljanja traženih informacija, a rukovodeći se odredbama Zakona o pristupu informacijama, odlučeno je kao u dispozitivu osporenog akta.

Osporeni akt je nepravilan i nezakonit.

Odredbom člana 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik RS“ broj: 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI) propisano je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u ovom zakonu. Odredbom člana 5 istog zakona propisano je da izuzetak od objavljivanja tražene informacije se utvrđuje samo u slučajevima kada nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu članova 6, 7 i 8 za cijelu informaciju ili dio informacije i odredi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9, da objavljivanje informacije nije od javnog interesa, dok je odredbom člana 9 stav 1 istog zakona propisano da će nadležni javni organ objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđeni izuzetak, ako je to opravdano javnim interesom i uzeti u obzir svaku korist i štetu koje mogu proizaći iz toga, dok je stavom 2 istog člana propisano da će u donošenju odluke, da li je objavljivanje informacija opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmotriti okolnosti, kao što su (ali nisu ograničene), svako nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, sudsku pogrešku, zloupotrebu vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašćeno korištenje javnih fonodava ili opasnost po zdravlje ili bezbjednost

pojedinaca, javnosti ili okoline, dok je u odredbi člana 10 ZOSPI, propisano da ako je dio traženih informacija utvrđen kao izuzetak, nadležni javni organ će izdvojiti takav dio i objaviti ostatak informacija, osim ako zbog ovog razdvajanja informacije nisu postale nerazumljive.

Dakle, privatnost i drugi legitimni privatni interesi mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, ali u tom slučaju javni organ provodeći test javnog interesa (član 9) mora utvrditi da li zaštita privatnog interesa ima prevagu nad interesom javnosti da sazna određene podatke, ili da li je veća šteta ako javnost ne bude upoznata sa tim podacima, od štete koju bi eventualno trpila lica na koja se odnose ti podaci.

Znači, ZOSPI garantuje pristup svim informacijama koje su u posjedu javnog organa, jer je cilj tog zakona da se ustanovi da informacije koje su pod kontrolom javnog organa, predstavljaju javno dobro i da javni pristup informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, s napomenom da pristup informacijama može biti ograničen, ali samo na način kako je to propisao ZOSPI. Dakle, svako fizičko i pravno lice, u smislu člana 4 ZOSPI, ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, dok svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije, pri čemu ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima utvrđenim ovim zakonom.

Osporeni akt tuženi temelji na odredbi članu 7 ZOSPI, navodeći da zahtjev tužioca uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, odnosno učesnika postupka javne nabavke, koji ga je obavijestio da bi objavljivanje traženih informacija moglo imati štetne posljedice po njegovo buduće poslovanje, pogotovo u odnosima sa poslovnim partnerima, obrazlažući da su tražene informacije poslovna tajna, zbog čega bi objavljivanje istih moglo ugroziti njihove komercijalne interese. Međutim, ovakvo odlučivanje tuženog je nezakonito, s obzirom da je tužilac lice iz člana 4 ZOSPI, pa kao takav ima legitiman interes za tražene informacije, jer se po prirodi stvari radi o informacijama koje su slobodne (javni nabavke Tender), pa kao takve moraju biti dostupne, izuzev informacija koje predstavljaju izuzetak, odnosno informacija koje se protive javnom interesu ili opravdanom interesu jedne od stranaka ili trećih lica, a to je slučaj gdje zaštita privatnog interesa ima prevagu nad interesom javnosti ili interesom trećeg lica da sazna određene podatke, što znači, da privatnost i drugi legitimni privatni interesi mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, samo ako je to opravdano i ako bi davanjem određenih informacija o tim licima istima eventualno prouzrokovalo štetu. To znači, da je tužilac u okviru svojih nadležnosti ovlašćen da inicira i promoviše transparentnost rada javnih organa, radi zaštite javnog interesa, unapređenja i jačanja odgovornosti rada javnih institucija, dok je tuženi kao javni organ dužan da mu omogući pristup traženim podacima.

Nadalje, tuženi uopšte ne navodi koje se to od traženih informacija smatraju povjerljivim i iz kojih razloga bi objavljivanjem istih, nastala šteta za treću stranu (izabranog ponuđača). Takođe, primjetno je da tuženi prilikom odlučivanja o zahtjevu uopšte nije proveo test javnog interesa, na način propisan članom 9 ZOSPI, već je samo pribavio izjašnjenje treće strane (izabranog ponuđača) i na temelju istog odbio pristup traženim informacijama, jer kako navodi treća strana smatra da bi objavljivanje traženih informacija za

nju moglo imati štetne posljedice u budućem poslovanju, u odnosima sa poslovnim partnerima, jer su tražene informacije poslovna tajna. Kada se pođe od činjenice da tužilac između ostalog zahtijeva da mu se dostavi izvještaj o ocjeni pristiglih ponuda, odluka o dodjeli ugovora, potpisan ugovor o predmetnoj nabavci, izvještaj o postupku nabavke i realizacije ugovora za postupak javne nabavke, postavlja se pitanje na osnovu čega traženo predstavlja poslovnu tajnu ili bi imalo štetne posljedice za buduće poslovanje izabranog ponuđača. Stoga, traženje navedenih informacija koje su pod kontrolom tuženog kao javnog organa, nesumnjivo ne predstavlja izuzetke koji predstavljaju povjerljive komercijalne interese treće strane, i koji se trebaju štiti, u smislu odredbe člana 7 ZOSPI, uz napomenu da recimo traženi ugovor o predmetnoj nabavci, može da predstavlja izuzetak, ali samo u dijelu kojim bi se trećim licima eventualno mogla prouzrokovati šteta (npr. lični i drugi šticeći podaci, itd.), uz svakako prethodno razmatranja svih relevantnih okolnosti datog slučaja, u smislu odredbe člana 9 stav 2 ZOSPI, zbog čega je ovu tužbu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti, a na osnovu ovlaštenja iz člana 31 stav 1 i 2 ZUS-a.

U smislu člana 50 ZUS-a, tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od dana prijema ove presude, donese novi upravni akt uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi člana 5 i 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 63/11), a u vezi s članom 386 stav 1, 387 i 396 stav 1, 2 i 3 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), te su tužiocu dosuđeni troškovi upravnog spora, koji se odnose na taksu na tužbu i taksu na presudu u iznosu od po 100,00 KM, tj. ukupno 200,00 KM, shodno Tarifnom broju 22 i 23 Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik RS“ broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20).

ZAPISNIČAR
Malešević Vesna

SUDIJA
Đurić Milica

